

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Belgia) – Belgian Association of Tax Lawyers i in. / Premier ministre/Eerste Minister

(Sprawa C-623/22 ⁽¹⁾, Belgian Association of Tax Lawyers i in.)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca administracyjna w dziedzinie opodatkowania – Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych – Dyrektywa 2011/16/UE, zmieniona dyrektywą (UE) 2018/822 – Artykuł 8ab ust. 1 – Obowiązek zgłoszenia – Artykuł 8ab ust. 5 – Pomocniczy obowiązek powiadomienia – Tajemnica zawodowa – Ważność – Artykuły 7, 20, 21 oraz art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Zasady równego traktowania i niedyskryminacji – Zasada legalności w prawie karnym – Zasada pewności prawa)

(C/2024/5592)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgian Association of Tax Lawyers, SR, FK, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies, CQ, Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten, VH, ZS, NI, EX

Strona przeciwna: Premier ministre/Eerste Minister

przy udziale: Conseil des barreaux européens AISBL, Conseil national des barreaux de France

Sentencja

- 1) Badanie aspektu, którego dotyczy pierwsze pytanie prejudycjalne, nie wykazało niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r., w świetle zasad równego traktowania i niedyskryminacji oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) Badanie aspektów, których dotyczą pytania prejudycjalne drugie i trzecie, nie wykazało niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność dyrektywy 2011/16, zmienionej dyrektywą 2018/822, w świetle zasady pewności prawa, zasady legalności w prawie karnym ustanowionej w art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych oraz prawa do poszanowania życia prywatnego zagwarantowanego w art. 7 tej Karty.
- 3) Nieważność art. 8ab ust. 5 dyrektywy 2011/16, zmienionej dyrektywą 2018/822, w świetle art. 7 Karty praw podstawowych, orzeczona przez Trybunał w wyroku z dnia 8 grudnia 2022 r., Orde van Vlaamse Balies i in. (C-694/20, EU:C:2022:963), odnosi się wyłącznie do osób, które wykonują swoją działalność zawodową zgodnie z jednym z tytułów zawodowych wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych.
- 4) Badanie aspektów, których dotyczy piąte pytanie prejudycjalne, nie wykazało niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność dyrektywy 2011/16, zmienionej dyrektywą 2018/822, w świetle prawa do poszanowania życia prywatnego zagwarantowanego w art. 7 Karty praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 30.1.2023.